

Wij hebben oren om te luisteren,
maar zijn vaak doof voor het woord van elkaar.
Al kregen we een mond om tot elkaar te spreken,
toch bleven we vaak zwijgen of uitten ons in harde taal.
Wij hebben een hart om lief te hebben,
maar vaak is onze eigen liefde zo groot.
Zo zijn we ziende blind en horende doof,
spreekende hebben we niets te zeggen.
Wij leven, maar weten niet wie we zijn.
God, omgeef ons in dit uur van genade
met de warmte van uw menslievendheid,
opdat wij daarin zullen opleven
en elkaar tot zegen zullen zijn.

Vredekaars wordt aangestoken; wij wensen elkaar de vrede

Lied: refr. Ubi Caritas (Taizé)

Eerste lezing

God,
Waarom moet een mens
zoveel moeite doen
om wat te bereiken?
Waarom gaat dat niet vanzelf?
Waarom is leven
vallen en opstaan,
vechten en doorgaan,
werken en waakzaam zijn,
steeds weer opnieuw?

Waarom moet een mens
zoveel moeite doen
om U te vinden?
Waarom gaat dat niet vanzelf?
Waarom is geloven
winnen, verliezen,
twijfelen, kiezen,
wagen en worstelen
steeds weer opnieuw?

Is het antwoord misschien
dat we alleen zó meer mens kunnen worden?

Lied: Tot u ben ik gezonden, GvL 469

Lezing Lucas 20, 27–38

In die tijd kwamen een paar Sadduceeën bij Jezus. Sadduceeën beweren dat er geen opstanding is. Meester, zeiden ze, Mozes heeft ons het volgende voorgeschreven: Als een man sterft en zijn vrouw kinderloos achterlaat, moet zijn broer trouwen met de weduwe en voor nageslacht voor zijn broer

zorgen. Nu waren er eens zeven broers. De oudste trouwde, maar stierf kinderloos. De tweede trouwde met de weduwe en toen de derde, ja alle zeven stierven kinderloos. Tenslotte stierf ook de vrouw. Onze vraag is nu: bij de opstanding, van wie zal zij dan de vrouw zijn? Want ze is van alle zeven de vrouw geweest. In deze wereld trouwen mensen, antwoordde Jezus, maar wie waardig gekeurd worden om deel te hebben aan de andere wereld en aan de opstanding uit de dood, trouwen niet. Ze sterven toch ook niet meer; ze zijn als de engelen. Ze zijn kinderen van God, omdat ze uit de dood zijn opgestaan. Maar dat de doden opstaan, geeft ook Mozes aan, in het verhaal van de braamstruik, waarin hij schrijft: de Heer, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jacob. God is geen God van doden maar van levenden; want voor hem leven allen.

Acclamatie: Uw woord is een lamp, GvL psalm 119 III, alleen refrein

Levend woord en stilte

In de liturgie van november gaat het veel over de dood.

Vorige week Allerzielen en ook vanavond weer de vraag over dood en opstanding.

De Sadduceeën behoren tot de hogere priesterklasse.

Zij geloven niet in nieuwe geloofsontwikkelingen in die tijd en dus ook niet in een leven na de dood.

Zij dagen Jezus uit en willen hem belachelijk maken en vernederen.

Jezus gaat niet echt met hen in gesprek. Hij spreekt een andere taal.

In het leven van Jezus staat een andere werkelijkheidsbeleving centraal.

In zijn leven wordt zichtbaar, dat wie leeft als een kind van God, deelt in het bestaan van God, en dat het leven in God over de dood heen reikt.

We leven dan in een andere wereld en zijn als engelen, zegt Jezus.

Voor Jezus was de nabijheid van God vanzelfsprekend.

De woorden van Jezus in het Lucasevangelie maken ons niet echt duidelijk hoe het leven na de dood zal zijn.

Het blijft voor ons net zomin te begrijpen als het bestaan van God zelf.

Maar in het leven van Jezus is de aanwezigheid van God op een bijzondere manier zichtbaar geworden.

Zijn uitspraken en manier van leven maakt voor mensen de wereld transparant.

Transparant betekent er schijnt iets doorheen. Het maakt iets zichtbaar.

Zo verwijst Jezus naar Mozes om aan te duiden dat God een god van levenden is, want voor hem leven allen.

De god van Abraham, de god van Isaak en de god van Jacob.

De god van het hiernamaals is ook de god van het hiernumaals.

Het leven met die God begint al hier en nu.

God is oorsprong en voltooiër van Leven.

Wij zijn geboren om te leven en we weten dat we eens zullen sterven en dan geborgen zijn bij God, in zijn eeuwigheid. In de hemel geraken.

Toch is het zo dat we juist in ons aardse leven volop mens dienen te zijn; in het leven nu. En dat geeft ons een opdracht, een doel, een zin.

Want we ervaren rondom ons heen dat niet alles vanzelf gaat, soms verre van dat.

We horen en zien dat dingen anders gaan dan we hopen.

De wereld is niet perfect; verre van dat.

En dan verwijst Jezus ons naar God,

de oorsprong van alle leven en de schepping.

God die zich verbindt aan mensen; mensen die zich toevertrouwen aan God en aan elkaar.

Ieder van ons wordt regelmatig heen en weer geschud

tussen vallen en opstaan

tussen wagen en worstelen

tussen geloven en wanhoop

tussen ziekte en gezondheid.

Zo is het menszijn transparant in goede en minder goede omstandigheden.

En toch door dit alles heen mogen we via de woorden en voorbeeld van Jezus het goede en goddelijke ervaren.

Het betekent dat we er willen zijn voor elkaar. Samen een kracht tonen van de goddelijke vonk die in ieder mens aanwezig is. Liefde is die kracht.

Die bron van licht laten opwellen en ten goede laten komen aan onszelf en aan degenen die het moeilijk hebben om volop mens te zijn.

De mens is kwetsbaar in een steeds voortrazende samenleving.

Op allerlei manieren wordt zichtbaar dat onze samenleving, met haar groei-economie, marktwerking en graaicultuur als goden deze tijd, op een doodlopende weg zit.

We willen een meer menswaardige wereld; een wereld waarin mensen niet als elkaars concurrenten worden gezien, maar het leven met elkaar delen en opkomen voor hen die zwak zijn, die tekort komen, die verpletterd dreigen te worden of die vernederd worden.

We beginnen steeds meer duurzaam en toekomstgericht te denken; we willen geen kaalgeplukte aarde. We steken steeds meer onze nek uit om respect voor het milieu, de natuur, de schepping.

Spontaan en intuïtief weten steeds meer mensen waarom het in het leven gaat, waarin ze de vervulling en zin van hun leven vinden.

Steeds meer mensen leren luisteren naar de taal van het hart, naar de woorden die diep in ieder van ons opwellen.

Zodra we leven in verbondenheid met dat grote geheim, dat mysterie van leven en dood, zal het geen vraag meer zijn of er leven is na de dood.

Dan weten we ons opgenomen in de Liefde die de dood overstijgt.

Ieders aardse leven is eindig maar Gods verbondenheid en trouw heeft eeuwigheidswaarde.

Geloofsgebed, allen

God,

we geloven, dat U iets in mensen ziet.

Dat U in ieder van ons gelooft.

Daarom zullen we proberen

vertrouwen te hebben in een ander

en het goede in elkaar te zien.

Daarom zullen we ook proberen

te geloven in onszelf en ons best doen

om iets van het leven te maken.

We geloven in het visioen van

een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Daarom laten we ons niet ontmoedigen

**als dingen anders gaan dan we hopen.
Daarom zullen we proberen
om vooruit te lopen op dat visioen
en zelf een steentje bij te dragen
aan een betere, veiliger wereld.**

**We geloven dat er een kracht is
die ons draagt als onze kracht tekort schiet.
Daarom durven we het aan
om onze nek uit te steken
en dingen te doen waar we anders
niet aan zouden beginnen.**

Lied: Dat een nieuwe wereld komen zal (Leerhuis)

Collecte en intermezzo

Voorbede

met acclamatie: O Heer God, erbarmend , GvL 399

Voor ons allen
die kijken en niet zien,
die horen en niet luisteren,
die weten en niet wijs zijn,
die alles hebben wat het hartje begeert
en te arm om te danken -
voor ons allen bid ik

Voor allen die
niet van hun plaats
niet uit de voeten kunnen,
die lamgeslagen buiten spel staan,
die overbodig levenslang zijn afgezegd -
voor hen
juist voor hen bid ik

Wie gelooft komt in de benen
en trekt mee naar verderop,
wie gelooft weet zich geborgen
kan echt liefhebben
pijn verdragen.
Ik bid voor ons allen
om geloof in het leven.

Eigen intenties en lichtje van de maand

Onze Vader, gezongen - bron van licht

Brood voor onderweg

Gezegend U, bron van hoop
die vrijheid scheidt die warmte geeft
die voelbaar in ons midden
er wil zijn voor elke mens.
Gezegend U, bron van liefde
die de zon laat schijnen
over rivalen en vrienden
over volkeren in oorlog
en landen in vrede.

Gezegend U, bron van leven
zichtbaar geworden in Jezus van Nazareth,
die hoop en toekomst gaf
die uw woorden sprak,
die uw daden deed, om licht te zijn,
om mens te zijn,
om goed als God te zijn,
voor elke mens.
Hij gaf zijn liefde
tot het uiterste toe.

Zijn naam en wat hij heeft gedaan
gedenken wij hier deze avond
om ooit te worden wie hij was
uw zoon-

En wij nemen en delen dit brood
om ooit te komen waar hij is
bij U-

Wij delen het brood met elkaar.

Lied: Laudate omnes gentes

Slotgedachte: Kom (allen)

**Ik ben op reis
al weet ik niet waarheen
maar ergens stond geschreven
dat ik deze weg moest gaan
en al aarzel ik soms even
langs die eindeloze baan
toch weet ik
iemand ging me voor
en daarom
ga ik door
Ik heb geen geld
geen kamer en geen kompas**

maar ik zie de tekens
en die zeggen mij genoeg
en al geeft er niemand antwoord
op de dingen die ik vroeg
toch weet ik
aan het eind vind ik gehoor
en daarom
ga ik door

Ik ben een vogel die z'n vleugels spreidt
zo wil ik vliegen altijd verder dan de zon
ik ben een paard die zonder teugels rijdt
maar er is iemand die me leidt
en hij zegt: kom!

Zegewens

Gezegend je oren
dat zij de stem mogen horen
die je de weg wijst naar de toekomst

Gezegend je ogen
dat zij in ieder mens
het verhaal van God met de mensen mogen zien.

Gezegend de handen
dat zij liefde mogen ontvangen en doorgeven.

Laat ons gaan van hier
als mensen die gaan
in de naam van de Eeuwige,

In de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

Slotlied: Wonen overal, GvL 551

Volgende gebedsviering: zaterdag 14 december Piet Lahajj en Ed Colnot

Advent: elke woensdag om 19u korte Adventsviering 27 nov, 4 dec, 11 dec en 18 dec.